

»Forsamlingen tager den af det sagkyndige, raadgivende Slaveriudvalg udarbejdede, af Raadet den 19. Januar 1934 godkendte Forretningsorden til Efterretning;

bringer den Opfordring i Erindring, som den har rettet til Regeringerne i Folkeforbundets Medlemsstater og Ikke-Medlemsstater, der er Parter i Slaverikonventionen af 1926, om ufortøvet at meddele Folkeforbundet Oplysninger om Slaveri af enhver Art i deres egne Lande eller i andre Dele af Verden, for at det raadgivende Udvalg kan samles i Begyndelsen af 1935;

bemyndiger Generalsekretæren til hvert Aar om fornødent at opfordre Regeringerne til at give yderligere Oplysninger om Slaveriet, indenfor Rammerne af Bestemmelserne i Forsamlingens Beslutning af 1932; saadant Skridt tages efter Aftale med Formanden for det raadgivende Udvalg;

paalægger Generalsekretæren at meddele denne Beslutning til Regeringerne i Folkeforbundets Medlemsstater og Ikke-Medlemsstater, der er Parter i Slaverikonventionen af 1926.

4. Russiske, armenske, assyriske, assyrisk-kaldæiske og tyrkiske Flygtninge.

Ifølge Nansen-Institutets Beregninger findes der ca. 800.000 russiske, 170.000 armenske og 14.000 assyriske, assyrisk-kaldæiske og tyrkiske Flygtninge. Beretningen om Institutets Virksomhed opgiver, at ikke færre end ca. 91.000 Flygtninge paa en eller anden Maade har modtaget Hjælp fra Institutet.

Til Behandling af Spørgsmaalet vedrørende russiske Kvinder, der er flygtet til Kina og i vid Udstrækning er blevet gjort til Genstand for Kvindehandel, nedsattes et af Medlemmer af 5. og 6. Udvalg bestaaende Underudvalg.

Den af Forsamlingen den 26. September 1934 paa Forslag af 6. Udvalg vedtagne Resolution lyder saaledes:

Forsamlingen:

som har gjort sig bekendt med den af det internationale Nansen-Kontor for Flygtninge fremlagte Rapport om dets Virksomhed i det forløbne Aar (Dok. A. 12. 1934):

udtrykker sin store Anerkendelse af de betydningsfulde Resultater Kontoret, til trods for den økonomiske Krise og de beskedne Midler, det disponerer over, har opnaaet for Flygtningene og for de Lande, der viser dem Gæstfrihed;

Som konstaterer, at Flygtninge-Konventio-

nen af 28. Oktober 1933 sikrer Flygtningene en international Retstilstand, hvorunder findes en Bestemmelse om, at de Forholdsregler, der tages mod Fremmede, kun maa anvendes med Mædelighed mod Flygtninge paa Grund af disses særlige Stilling;

beder indtrængende Regeringerne om, for at fremskynde Løsningen af dette Spørgsmaal, saa snart som muligt at tiltræde denne Konvention; som har overvejet den af ansvarlige Organisationer for de armenske Flygtninge fremsatte Udtalelse, at nævnte Flygtninges Bosættelse i Republikken Erivan frembyder en af de bedste Løsninger af Spørgsmaalet om armenske Flygtninge;

anmoder Nansen-Kontoret om at fortsætte sine Forhandlinger i denne Henseende;

bemærker med Ængstelse den af visse Regeringer mere og mere anvendte Praksis at udvise Flygtninge fra deres Territorium selv for ubetydelige Forseelser, og de alvorlige Følger, der deraf opstaar for disse Staters Nabolande;

opfordrer Regeringerne til ikke at udvise Flygtninge fra deres Territorium, før disse har opnaaet Indrejsevisum til et tilgrænsende Land; som erkender den voksende Vanskelighed ved at opnaa Ansættelse for Flygtninge i de europæiske Lande og ved at opnaa, at de allerede ansatte Flygtninge bevarer deres Stilling;

anmoder Kontoret om at forfølge og udvide sine Anstrengelser for at faa Flygtninge anbragt i de oversøiske Lande og

beder indtrængende Regeringerne i disse Lande om at meddele Kontoret enhver Lejlighed til og Mulighed for Anbringelse af Flygtninge paa deres Territorium;

erkender hvor vanskeligt det er for Regeringerne fortsat at bære de direkte og indirekte Byrder, der paalægges dem ved Tilstedeværelsen i deres Lande af et stort Antal arbejdsløse Flygtninge;

anbefaler disse Landes Regeringer at undersøge, hvilke Fordele der kunde være ved at kapitalisere disse Byrder ved at stille Krediter til Kontorets Disposition, der kunde gøre det muligt for dette at søge at anbringe arbejdsløse Flygtninge i Lande, der var villige til at modtage dem;

bemærker, at Kontoret kunde udstrække sin Virksomhed til at omfatte et større Antal Flygtninge, hvis det raadede over de dertil nødvendige Midler;

beder indtrængende Regeringerne om at forøge Kontorets Indtægter ved almindelig Anvendelse af Nansen-Frimærke Systemet, og

opfordrer Raadet til at tage de nødvendige Forholdsregler for at Generalsekretæren bliver underrettet om, i hvilken Udstrækning de interesserede Regeringer vilde være i Stand til at efterkomme de ovennævnte Opfordringer.